

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2025, sp. zn. 22 Cdo 3240/2023, ECLI:CZ:NS:2025:22.CDO.3240.2023.1

Číslo: 19/2026

Právní věta:

Důvod zmatečnosti podle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. přichází v úvahu pouze ve vztahu k té části exekučního titulu, kterou byla uložena povinnost, pro jejíž vymožení byl následně výkon rozhodnutí zastaven.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 26.02.2025

Spisová značka: 22 Cdo 3240/2023

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Žaloba pro zmatečnost

Předpisy: § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zamítl dovolání žalované proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2023, sp. zn. 30 Co 401/2022.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Obvodní soud pro Prahu 6 (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 24. 5. 2018, č. j. 8 C 445/2014-456, uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni 2 080 447 226,12 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 1. 9. 2014 do zaplacení (výrok I). V části, v níž se žalobkyně domáhala uložení povinnosti žalované zaplatit úrok z prodlení za dobu od 30. 8. 2014 do 31. 8. 2014, žalobu zamítl (výrok II), rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky (výrok III), nákladech řízení státu (výrok IV) a o povinnosti zaplatit soudní poplatek (výrok V).

2. K odvolání žalované Městský soud v Praze (dále jen „odvolací soud“) rozsudkem ze dne 27. 11. 2018, č. j. 30 Co 366/2018-524, rozsudek soudu prvního stupně v odvoláním napadeném rozsahu, tj. ve výrocích I, III, IV a V potvrdil (výrok I) a rozhodl o nákladech odvolacího řízení (výrok II).

3. K dovolání žalované Nejvyšší soud usnesením ze dne 4. 6. 2019, sp. zn. [28 Cdo 1297/2019](#),

dovolání odmítl (výrok I) a rozhodl o nákladech dovolacího řízení (výrok II). Následně podanou ústavní stížnost Ústavní soud odmítl usnesením ze dne 26. 11. 2019, sp. zn. [I. ÚS 2516/19](#).

4. Dne 6. 3. 2019 podala žalobkyně (dále též „oprávněná“) návrh na nařízení exekuce pro vymožení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2 080 447 226,12 Kč od 1. 9. 2014 do 12. 12. 2018 ve výši 717 164 357,98 Kč s tím, že jistinu dluhu žalovaná (dále též „povinná“) uhradila.

5. Soud prvního stupně usnesením ze dne 13. 8. 2019, č. j. 34 EXE 384/2019-215, a usnesením ze dne 15. 8. 2019, č. j. 34 EXE 384/2019-218, zamítl návrh povinné na zastavení exekuce a na částečné zastavení exekuce.

6. K odvolání povinné odvolací soud usnesením ze dne 4. 3. 2020, č. j. 72 Co 384, 385/2019-310, potvrdil obě napadená usnesení soudu prvního stupně.

7. K dovolání povinné Nejvyšší soud usnesením ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. [20 Cdo 2871/2020](#), usnesení odvolacího soudu ze dne 4. 3. 2020, č. j. 72 Co 384, 385/2019-310, změnil tak, že usnesení soudu prvního stupně ze dne 13. 8. 2019, č. j. 34 EXE 384/2019-215, a usnesení soudu prvního stupně ze dne 15. 8. 2019, č. j. 34 EXE 384/2019-218, se mění tak, že se exekuce zastavuje (výrok I), a rozhodl o nákladech řízení (výrok II). Dospěl k závěru, že v případě, v němž má být postižen majetek z více podílových fondů, je nezbytné, aby již ve výroku rozhodnutí bylo uvedeno, majetek jakých podílových fondů má být postižen a v jakém rozsahu. Jestliže výrok exekučního titulu uvedené náležitosti neobsahuje, nelze jej vykonat. Dále uzavřel, že je-li vymáhán dluh, který vznikl v souvislosti s obhospodařováním podílových fondů, musí být vedle dluhu z majetku v podílových fondech uhrazena i případná sankce, tj. úrok z prodlení či smluvní pokuta, která byla za porušení povinnosti podle soukromého práva uložena.

8. Žalobkyně podala dne 6. 8. 2021 u soudu prvního stupně žalobu pro zmatečnost ve smyslu § 229 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o. s. ř.“). Žalobkyně se žalobou pro zmatečnost domáhala zrušení rozsudku odvolacího soudu ze dne 27. 11. 2018, č. j. 30 Co 366/2018-524, ve spojení s rozsudkem soudu prvního stupně ze dne 24. 5. 2018, č. j. 8 C 445/2014-456, v rozsahu povinnosti žalované zaplatit žalobkyni úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2 080 447 226,12 Kč od 1. 9. 2014 do zaplacení.

9. Žalovaná podala dne 8. 10. 2021 u soudu prvního stupně žalobu pro zmatečnost ve smyslu § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Žalovaná se žalobou pro zmatečnost domáhala zrušení rozsudku odvolacího soudu ze dne 27. 11. 2018, č. j. 30 Co 366/2018-524, ve spojení s rozsudkem soudu prvního stupně ze dne 24. 5. 2018, č. j. 8 C 445/2014-456, v plném rozsahu.

10. Soud prvního stupně usnesením ze dne 5. 10. 2022, č. j. 8 C 445/2014-782, rozhodl tak, že rozsudek soudu prvního stupně ze dne 24. 5. 2018, č. j. 8 C 445/2014-456, ve spojení s rozsudkem odvolacího soudu ze dne 27. 11. 2018, č. j. 30 Co 366/2018-524, se zrušují.

11. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že je dán důvod zmatečnosti ve smyslu § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř., neboť povinnosti uložené rozsudkem ve věci samé nelze materiálně vykonat. Dále v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že je nerozhodné, zda výkon rozhodnutí byl podán pouze do příslušenství pohledávky, přičemž jistina dluhu byla již uhrazena.

12. K odvolání žalobkyně odvolací soud usnesením ze dne 8. 2. 2023, č. j. 30 Co 401/2022-805, rozhodl tak, že usnesení soudu prvního stupně se v rozsahu, ve kterém byl zrušen rozsudek odvolacího soudu ze dne 27. 11. 2018, č. j. 30 Co 366/2018-524, ve spojení s rozsudkem soudu prvního stupně ze dne 24. 5. 2018, č. j. 8 C 445/2014-456, ohledně povinnosti žalované zaplatit žalobkyni úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2 080 447 226,12 Kč od 1. 9. 2014 do

zaplacení, dále ohledně povinnosti žalované zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 6 300 Kč a na náhradě nákladů odvolacího řízení 900 Kč a ohledně povinnosti žalované zaplatit České republice na náhradě nákladů řízení 374 Kč, potvrzuje; jinak jej změnil tak, že se žaloba žalované pro zmatečnost ve zbývajícím rozsahu zamítá. Odvolací soud oproti soudu prvního stupně předestřel, že žaloba pro zmatečnost je mimořádným opravným prostředkem, kterým lze prolomit princip nezměnitelnosti pravomocných rozhodnutí a tím narušit právní jistotu účastníků původního řízení. V tomto ohledu konstatoval, že právní jistota účastníků nesmí být narušována nad nezbytnou míru a rozsah průlomu do právní moci by měl být co nejmenší. Soud prvního stupně podle jeho názoru nedocenil, že ve vztahu k jistotě je materiální nevykonatelnost rozsudku bezpředmětná, neboť nárok žalobkyně na zaplacení jistiny zanikl zaplacením ze strany žalované. Uzavřel proto, že povinnost týkající se samotné jistiny, která byla napadenými rozhodnutími žalované uložena, již byla (dobrovolně) splněna, a s ohledem na právní jistotu účastníků tak není žádoucí v tomto rozsahu pravomocná rozhodnutí rušit. Soud prvního stupně podle jeho názoru vyložil § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. extenzivně, a tedy nesprávně.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

13. Proti usnesení odvolacího soudu podala žalovaná dovolání, přičemž uvedla, že usnesení odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky procesního práva, která v rozhodovací praxi odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena. Předkládá přitom následující otázku: „Je-li nařízen výkon rozhodnutí pro vymození části povinnosti uložené částí jednoho výroku exekučního titulu (jen pro příslušenství), který je následně zastaven z důvodu materiální nevykonatelnosti exekučního titulu, je dán důvod zmatečnosti podle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. (a tedy i důvod pro zrušení daného výroku exekučního titulu) ve vztahu k celému výroku, nebo je tento důvod dán pouze ve vztahu k té části daného výroku exekučního titulu (k té části jedním stejným výrokem uložené povinnosti), pro jejíž vymození byl nařízen následně zastavený výkon rozhodnutí (a není tedy dán ve vztahu k té části povinnosti uložené stejným výrokem, ohledně které výkon rozhodnutí neprobíhal a která byla uhrazena)?“ K tomu podotýká, že ze znění § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. nelze dovodit, že materiálně nevykonatelný exekuční titul lze napadnout výlučně v rozsahu, v jakém byla podle tohoto exekučního titulu vedena, resp. zastavena, exekuce či výkon rozhodnutí. Právní posouzení věci ze strany odvolacího soudu je nutně nesprávné, neboť by vedlo ke zcela absurdním výsledkům. Důsledkem právního posouzení věci odvolacím soudem je pak skutečnost, že budou existovat jiná rozhodnutí o jistotě a příslušenství. Odklizení materiálně nevykonatelného exekučního titulu je žádoucí a nemůže být na újmu právní jistotě účastníků řízení.

14. Žalobkyně se k dovolání vyjádřila podáním ze dne 26. 6. 2023, v němž navrhuje jeho odmítnutí, případně zamítnutí. Oproti dovolatelce namítá, že zrušením rozsudků v celém rozsahu by došlo k závažnému zásahu do právní jistoty účastníků. Ve vztahu k jistotě by pak byla žalobkyně nucena vzít žalobu částečně zpět, neboť nebude možné již zaplacenou jistinu novým rozsudkem přiznat.

III.

Přípustnost dovolání

15. Podle § 237 o. s. ř. není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

16. Dovolací soud přezkoumá rozhodnutí odvolacího soudu v rozsahu, ve kterém byl jeho výrok

napaden (§ 242 odst. 1 o. s. ř.). Rozhodnutí odvolacího soudu lze přezkoumat jen z důvodu vymezeného v dovolání. Je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédně též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3, jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, i když nebyly v dovolání uplatněny (§ 242 odst. 3 o. s. ř.).

17. Žalovaná v dovolání předkládá následující otázku: „Je-li nařízen výkon rozhodnutí pro vymožení části povinnosti uložené částí jednoho výroku exekučního titulu (jen pro příslušenství), který je následně zastaven z důvodu materiální nevykonatelnosti exekučního titulu, je dán důvod zmatečnosti podle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. (a tedy i důvod pro zrušení daného výroku exekučního titulu) ve vztahu k celému výroku, nebo je tento důvod dán pouze ve vztahu k té části daného výroku exekučního titulu (k té části jedním stejným výrokem uložené povinnosti), pro jejíž vymožení byl nařízen následně zastavený výkon rozhodnutí (a není tedy dán ve vztahu k té části povinnosti uložené stejným výrokem, ohledně které výkon rozhodnutí neprobíhal a která byla uhrazena)?“

18. S ohledem na to, že na řešení této otázky je napadené rozhodnutí odvolacího soudu založeno, žalovaná závěry formulované odvolacím soudem napadá, a uvedená právní otázka dosud nebyla v rozhodovací praxi Nejvyššího soudu vyřešena, je dovolání pro její řešení ve smyslu § 237 o. s. ř. přípustné.

IV. Důvodnost dovolání

19. Dovolání však není důvodné.

20. Podle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout také pravomocný rozsudek soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu nebo pravomocné usnesení těchto soudů, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, anebo pravomocný platební rozkaz (směnečný a šekový platební rozkaz) nebo elektronický platební rozkaz, jestliže odvolacím soudem byl pravomocně zamítnut návrh na nařízení výkonu těchto rozhodnutí nebo pravomocně zastaven výkon rozhodnutí z důvodu, že povinnosti rozsudkem, usnesením nebo platebním rozkazem uložené nelze vykonat (§ 261a).

21. Podle § 52 odst. 1 zákona o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

22. Žaloba pro zmatečnost představuje mimořádný opravný prostředek, který slouží k tomu, aby mohla být zrušena pravomocná rozhodnutí soudu, která trpí takovými vadami, jež představují porušení základních principů ovládajících řízení před soudem, popřípadě je takovými vadami postiženo řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo (zmatečností), jestliže je nejen v zájmu účastníků, ale i ve veřejném zájmu, aby taková pravomocná rozhodnutí byla odklizená, bez ohledu na to, zda jsou nebo nejsou věcně správná. Žaloba pro zmatečnost nespočívá na zásadě univerzality, která by umožňovala, že by ji bylo možné podat proti kterémukoliv pravomocnému rozhodnutí soudu a z jakéhokoliv důvodu. Z ustanovení § 229 odst. 1 až 4 o. s. ř. bez pochybností vyplývá, že žaloba pro zmatečnost je přípustná jen proti rozhodnutím v něm vyjmenovaným a že ji lze podat jen z důvodů v tomto ustanovení obsažených [srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2013, sp. zn. [21 Cdo 4119/2011](#), uveřejněné pod č. 52/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2018, sp. zn. [21 Cdo 2697/2016](#) (dostupná, stejně jako další níže uvedená rozhodnutí Nejvyššího soudu, na www.nsoud.cz); v komentářové literatuře shodně srovnej např. Doležilek, J. In: Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád II. (§ 201 až 376). Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1811, nebo např. Lebeda, M. In: Lavický, P. a kol. Občanský soudní řád (§ 1 až 250l. Řízení sporné). Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2016, s. 968].

23. Není-li exekuční titul po materiální stránce vykonatelný, jde o zmatečnost jen tehdy, jestliže v řízení o výkon rozhodnutí odvolací soud z tohoto důvodu zamítl návrh na nařízení výkonu rozhodnutí nebo nařízený výkon rozhodnutí zastavil (Doležilek, J. In: Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád II. (§ 201 až 376). Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1815). Tento závěr komentářové literatury dovolací soud sdílí.

24. Rozhodne-li odvolací soud v pravomocném usnesení, že návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) nelze vyhovět, nebo byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí (exekuce), protože k výkonu (exekuci) navržené rozhodnutí nelze z materiálního hlediska vykonat, jde o zmatečnost, která je důvodem ke zrušení tohoto k výkonu navrženého rozhodnutí [srovnej § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř.]. Zmatečnost nastává již na základě pravomocného rozhodnutí odvolacího soudu o zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) nebo o zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce), aniž by bylo možné otázku materiální vykonatelnosti napadeného rozhodnutí znovu zkoumat v řízení o žalobě (k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2016, sp. zn. [21 Cdo 3477/2015](#), a v odborné komentářové literatuře viz Doležilek, J. In: Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád II. § 201 až 376. Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1815 a 2183).

25. Pro tu část nároku uloženého pravomocným rozsudkem, pro který nebyla exekuce zastavena (v dané věci ani nařízena), nejsou podmínky pro postup podle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Důvod zmatečnosti nezakládá sama nemožnost výkonu rozhodnutí (exekuce), ale pravomocné rozhodnutí odvolacího soudu o zamítnutí (zastavení) výkonu rozhodnutí (exekuce) z tohoto důvodu. Otázku, zda uloženou povinnost lze vykonat, proto není soud v řízení o žalobě pro zmatečnost oprávněn posoudit jako otázku předběžnou, a to ani, kdyby se důvody pro zastavení (zamítnutí) výkonu rozhodnutí (exekuce) vztahovaly ke všem povinnostem uloženým přezkoumávaným rozhodnutím. To je v pravomoci exekučního soudu.

26. Z uvedených východisek vyplývá, že úprava žaloby pro zmatečnost je založena na východisku minimalizace zásahu do pravomocných soudních rozhodnutí na základě taxativně uvedených zákonných důvodů. V režimu § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. je pak závěr o zmatečnosti spojen se základním předpokladem, že o nevykonatelnosti rozhodl autoritativně odvolací soud, který buď návrh na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) zamítl, nebo nařízený výkon rozhodnutí (exekuci) zastavil. Z tohoto také podle přesvědčení dovolacího soudu vyplývá, že o důvod zmatečnosti ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení nemůže jít tam, kde soudním rozhodnutím uložená povinnost byla ve prospěch oprávněného splněna dobrovolně a návrh na výkon rozhodnutí (exekuci) vůbec podán nebyl, neboť v takovém případě schází základní předpoklad pro úvahu o zmatečnosti, který je spojen s nuceným výkonem nesplněné uložené povinnosti. V takovém případě totiž schází základní předpoklad pro vyslovení zmatečnosti, jímž je zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) nebo jeho zastavení. To platí i v případě, v němž je jedním soudním rozhodnutím uloženo více platebních povinností - jako je tomu v daném případě - z nichž některé jsou splněny dobrovolně a pouze k nesplněným povinnostem byl podán návrh na výkon rozhodnutí (exekuci), který byl zamítnut, resp. nařízený výkon byl zastaven. To vyplývá i z toho, že úprava § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. nepojí existenci zmatečnosti ani s případy, v nichž návrh na výkon rozhodnutí (exekuci) zamítl, nebo nařízený výkon rozhodnutí (exekuci) zastavil, soud prvního stupně, ale pouze s případy, v nichž tímto způsobem postupoval odvolací soud, resp. v dané věci soud dovolací [Doležilek, J. In: Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád II. (§ 201 až 376). Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1815. Dále viz bod 25 odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. [20 Cdo 2871/2020](#)]. Tím spíše to pak musí platit i tehdy, kdy ke splněné povinnosti řízení o výkon rozhodnutí (exekuční řízení) vůbec neproběhlo.

27. Zmatečnost ve smyslu § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. se může vztahovat i jenom na část exekučního titulu ukládajícího více platebních povinností, jestliže část z nich je splněna dobrovolně a pouze k nesplněné povinnosti (povinnostem) je podán návrh na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuci),

přičemž nařízený výkon rozhodnutí (exekuce) je následně zastaven pro materiální nevykonatelnost exekučního titulu.

28. Na základě uvedeného dovolací soud uzavírá, že důvod zmatečnosti podle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. přichází v úvahu pouze ve vztahu k té části exekučního titulu, kterým byla uložena povinnost, pro jejíž vymožení byl navržen výkon rozhodnutí nebo exekuce. Jelikož Nejvyšší soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu je správné a dovolání žalované neshledal důvodným, dovolání podle § 243d odst. 1 písm. a) o. s. ř. zamítl.